

مرمت خانه قاجاری سوهانگر، کشف شیرینی در پی داشت

هویدا شدن نقاشی‌های صدساله

عکس: فاطمه جاهدی/شهرآرا

اسکان نوروزی زائران در سالن وحدت شهرداری

نوروز امسال که بارندگی‌ها امکان کمپ در فضای باز را با مشکل مواجه کرد، سالن سرپوشیده منطقه ثامن، میزبان زائران و گردشگران نوروزی بود. به گفته شهردار منطقه ثامن، در بازه زمانی ۳۰ اسفند سال گذشته تا ۱۱ فروردین امسال، بالغ بر ۳ هزار و ۹۰۰ نفر در مجموعه ورزشی وحدت اسکان یافتند. حسین عبدا... زاده در این باره گفت: این مجموعه دارای سه سالن ورزشی است که در زمان افزایش تعداد سفرها، مفروش و برای اسکان زائران به صورت کمپ چادر تجهیز شد. عبدا... زاده افزود: این مجموعه به طور میانگین هر شب پذیرای ۱۰۰ تا ۱۱۰ چادر و چهارصد تا پانصد زائر بود. وی افزود: بیشترین میزان ورود زائر به این مرکز مربوط به بازه زمانی ۳ تا ۶ فروردین بود که به دلیل بارندگی شدید، برخی زائران ناگزیر به استفاده از مراکز اسکان اضطراری شدند.

شهر خبر

۲

همسایه به همسایه، گذر کاشانی ۸، دیدار چهاردهم
اعتماد، بزرگ‌ترین سرمایه است

۴

گروه جهادی خادم‌الشهدا در ره‌باغ‌های
بالاخیاaban از زائران پذیرایی می‌کنند
بفرمایید نذری!

همسایه به همسایه، گذر کاشانی ۸، دیدار چهاردهم

اعتماد، بزرگ‌ترین سرمایه است

زهراسحاقی‌اگذر کاشانی ۸ یکی از مسیرهای پرت تردد زیارتی است و کسبه این گذر، آداب مهمان‌نوازی را رعایت می‌کنند. یکی از این افراد مجتبی ساده، مغازه‌دار قدیمی این معبر است که همسایه‌ها او را معتمد محله می‌دانند. از طریق آقامجتبی به دو همسایه خوب دیگر هم رسیدیم که نیکی را از همدیگر آموخته‌اند و خبرشان به هم نوازش می‌رسد.

● باید با زائر منصف بود

مغازه سوپرمارکت مجتبی ساده شلوغ و پررفت و آمد است. زائری قیمت چندین جنس را می‌پرسد و او با حوصله درباره قیمت و نوع هر کدام توضیح می‌دهد و با لبخند به مامی‌گوید: مسافر باید حساب دود و تا چهارتای جیبش را داشته باشد؛ ما هم با حوصله آن‌ها را راهنمایی می‌کنیم تا بتوانند کالایی را بخرند که بیشترین کاربرد را برایشان داشته باشد. انصاف این کاسب زبازد همسایه‌هاست. آقامجتبی از شلوغی این خیابان و خاطرات تلخ و شیرین آن صحبت می‌کند و می‌گوید: ماه رمضان سال قبل یک زائر اصفهانی که برای شب‌های قدر به مشهد آمده بود، کیف مدارک و پول‌هایش را در مسجد جا گذاشته بود. اهالی محل می‌دانند که من بارها عابر بانک و کارت‌شناسایی افراد را در مغازه‌ام به صاحبانشان برگردانده‌ام؛ به همین دلیل کیف مدارک آن زائر را به مغازه‌ام آوردند. بعد از پیگیری و پیدا کردن شماره تماس پسرش از روی مدارک، بالاخره توانستم آن را به صاحبش برسانم.

● برکت مغازه از مردم‌داری است

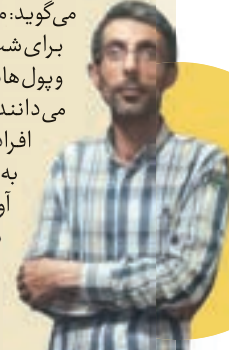
در میان شلوغی مغازه آقامجتبی ساده، از او می‌پرسیم از کاسبان قدیمی و اسم و رسم دار کسی را می‌شناسد که مورد اعتماد محله باشد. چند نفری را معرفی می‌کند و می‌گوید بیشتر قدیمی‌ها از دنیا رفته‌اند اما پسرها و نوه‌هایشان هستند. با راهنمایی او به سراغ شیرینی‌فروشی‌ای می‌رویم که چند مغازه پایین‌تر قرار دارد.

خانمی که برای خرید شیرینی به مغازه آمده است می‌گوید: دوازده سال است که از این محله رفته‌ایم اما با اطمینانی که به علی‌آقا داریم، باز هم می‌آییم و شیرینی را از اینجا می‌خریم. علی اعتمادی که بعد از پدر بزرگ و پدرش این شغل را حفظ کرده است، می‌گوید: تنوع شیرینی‌هایمان زیاد نیست، اما سعی می‌کنیم کیفیت کارمان خوب باشد و با مشتری‌ها برخورد منصفانه داشته باشیم. انصاف اعتمادی زبازد همسایه‌هاست. نه تنها در قیمت و کیفیت شیرینی، بلکه در رعایت حال همسایه‌ها و دست به‌خیر بودن. علی صفایی، همسایه قدیمی اعتمادی، می‌گوید: طبقه بالای مغازه‌شان یک خانه دارند که چندین سال دست یک مستأجر بود اما از او اجاره نمی‌گرفتند؛ چون توان مالی نداشت. خانواده آقای اعتمادی از این کارهای خیر زیاد انجام داده‌اند. پدر خدا بیامرزش در اعیاد و ماه رمضان، بسته‌های شیرینی‌رابه‌مؤسسات خیریه و مساجد می‌فرستاد. علی‌آقا هم این کار را ادامه می‌دهد.

● اثر کار خیر به زندگی مان برمی‌گردد

مشتری‌های مغازه علی‌آقا مسئول کارگاه را از همسایه‌های خوب محل می‌دانند و می‌گویند که محمدآقا ۱۰ سال است در این کارگاه کار می‌کند و با همین حقوق کارگری، کارهای خیر بسیاری انجام داده است. محمدضربی شاندیز با علاقه در کارگاه کار می‌کند و اخلاقش با اهالی محله جور است. بعد از فوت پدرش بسیار سختی کشیده است تا کار مناسب پیدا کند و بعد از ورود به این کار با همان مقدار درآمد کارگری که داشته، به یک خانواده بی‌بضاعت هم کمک می‌کرده است.

محمدضربی که استادکار کارگاه شیرینی‌پزی است، اخلاق اعتمادی‌ها را دل‌چسب می‌داند و می‌گوید: اینجا یاد گرفتم که هر کار خیری به زندگی آدم برمی‌گردد. داشتن همسر خوب بزرگ‌ترین نعمتی است که در زندگی‌ام دارم؛ همسری که با قناعت زندگی می‌کند و برای کمک به دیگران من را تشویق می‌کند.

پویش «مشهد مهربان» به همت ورزشکاران و هیئتی‌ها باشکوه برگزار شد

یک قدم برای آخرت

شدند تا در مراسم تجلیل از مقام استاد ریاحی در گود محله عیدگاه در سالن وحدت گل‌ریزانی برای کمک به آزادسازی زندانیان جرائم غیر عمد انجام دهند. در این برنامه که پهلوانان منطقه ۵ از گود رستم‌دستان هم دعوت شده بودند، ورزشکاران مبالغه در خورتوجهی برای این کار خیر کمک کردند.

محمد واحدی، معاون فرهنگی و اجتماعی منطقه ثامن، گفت: گل‌ریزان از سنت‌های دیرینه در مشهد به حساب می‌آید. تهیه جهیزیه و کمک به افراد نیازمند و بیماران صعب‌العلاج از جمله برنامه‌هایی است که گل‌ریزان برایشان انجام می‌شده. اما چند سالی است که آزادسازی زندانیان جرائم غیر عمد به صورت ویژه در برنامه معاونت فرهنگی و اجتماعی قرار دارد و مردم نیز همراهی خوبی داشته‌اند.

به گفته واحدی، مبلغ جمع‌آوری شده از اجرای ابتکار عمل آیین گل‌ریزان در قالب پویش «مشهد مهربان» که در گود سالن وحدت و با مشارکت گروه‌های مختلف برگزار شد، ۴۰۰ میلیون تومان بوده است.

● هر زندانی سرپرست یک خانواده است

سید جعفر کشمیری، مسئول مجتمع بیت‌الصادق (ع) مکتب

زهراسحاقی‌احدود پنج سال است که پویش «مشهد مهربان» به کوشش شهرداری و حوزه سازمان فرهنگی و اجتماعی معاونت اجتماعی مشهد اجرامی شود. این پویش در رویدادها و مناسبت‌های عمومی در مناطق مختلف با هماهنگی ستاد دیده‌کارت خوان‌هایی را برای جمع‌آوری کمک‌های مردمی در راستای آزادسازی زندانیان جرائم غیر عمد در دسترس مردم قرار می‌دهد و هر کس به اندازه توانش به آن کمک می‌کند. ستاد دیده‌کارت نیز به عنوان برگزارکننده این پویش، خود پیش‌قدم در این کار خیر است و دو برابر کمک‌های مردمی جمع‌شده مبلغی اضافه می‌کند. همین امر باعث می‌شود مردم تشویق شوند تا بیشتر کمک کنند.

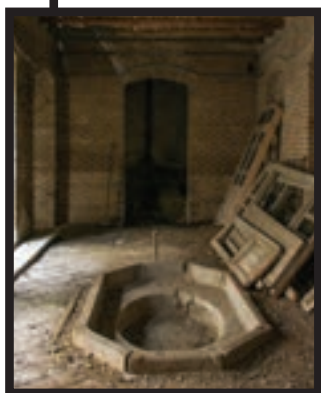
● گل‌ریزان پهلوانان در گود عیدگاه

گل‌ریزان برای کمک در کارهای خیر همیشه بین مردم نوع دوست ایران موضوعی مورد توجه بوده است. اما امسال در ابتکار عملی علاوه بر جمع‌آوری کمک‌های مردمی با عنوان پویش «مشهد مهربان» در طول سال، هیئت‌های مذهبی و شوراهای اجتماعی محلات منطقه ثامن و ورزشکاران، به ویژه پهلوانان رشته‌های باستانی، با حضور شهردار مشهد، شهردار منطقه و جمعی از مسئولان دور هم جمع

جعفری و حاج علی توحیدی، مسئول مجموعه مذهبی فرهنگی شیفتگان حضرت ابوالقاسم (ع) و نفر از اعضای شرکت‌کننده در این امر خیر خواهانه هستند که سال‌ها در این عرصه فعالیت کرده‌اند. حاج علی توحیدی که هم خودش مبلغ شایان توجهی کمک کرده و هم افراد زیادی را به این کار تشویق کرده است، می‌گوید: بسیاری از زندانیان از خانواده‌های آبرومندی هستند که به صورت غیر عمد و بایک اتفاق بدهکار شده‌اند. برخی از این بدهی‌ها این قدر کم است که وقتی متوجه می‌شویم سرپرست خانواده‌ای به خاطر این ارقام در زندان است، ناراحت می‌شویم.

کشمیری مداح اهل بیت (ع) است و دست خیر دارد. این پیرمرد خیراندیش می‌گوید: کمک به آزادسازی زندانیان هم یکی از بخش‌های کمک‌های خیریه است و گام برداشتن در این راه برای خود تکلیف می‌دانیم. همیشه از اینکه عمر خود را در این راه صرف کرده‌ام، خدا را شکر می‌کنم.

● بزرگ‌ترین نقاشی بناهای تاریخی مشهد

این کارشناس بناهای تاریخی یک نام و تاریخ را وسط نقاشی بزرگ و سرسبز روی دیوار نشان می‌دهد و می‌گوید: تا جایی که من می‌دانم، در بافت تاریخی موجود در مشهد این بزرگ‌ترین نقاشی بناهای تاریخی است و همچنین تنها نقاشی‌ای است که تاریخ و امضای نقاش را دارد. در خانه‌های تاریخی حسن زاده، داروغه و بلخاسب هم نقاشی داریم. اما تاریخ و امضا ندارند و به این بزرگی نیستند. تاریخی که روی نقاشی دیده می‌شود، سال ۱۳۴۷ قمری، یعنی حدود صد

سال قبل را نشان می‌دهد، با امضای فردی به نام محمدی. نکته‌ای که گواهی به آن تأکید دارد، این است که نقاشی در بخش الحاقی و مربوط به دوره ثانویه بنا بوده است و نشان می‌دهد قدمت بنا بسیار بیشتر و مربوط به اوایل قاجار است.

او درباره سبک اروپایی نقاشی که کاملاً مشخص است بر اساس یک یا چند تصویر نقاشی شده است، می‌گوید: نقاشی نمونه بارز معماری دوره گذار ایران است؛ از زمانی که سیاحان بیشتر وارد ایران شدند و کارت پستال‌های خارجی به ایران ارسال می‌شد. فضای نقاشی شبیه کارت پستال‌های آلپ و سوئیس است. وقتی به محدوده خانه توجه می‌کنیم، اینجا بخش روس نشین چهارباغ بوده است. پس این نقاشی می‌تواند برگرفته از تصاویری باشد که آن‌ها در سفرهایشان دیده‌اند. نکته جالب دیگری که در این اتاق پنهان شده است، نقاشی‌های روی دیوارهای دیگر هستند که زیر لایه‌ای از رنگ پوشیده شده‌اند؛ نقاشی‌هایی که فرزندان سوهانگر با حدود هفتاد سال سن از آن‌ها خبر نداشتند. گواهی می‌گوید: روی بقیه دیوارها هم نقاشی وجود دارد. اما رویشان به دلایلی پوشانده شده است. شاید نوع پوشش و برهنگی افراد در نقاشی دلیل آن باشد. اینکه در دوره‌ای به دلایلی این اثر پوشیده شده است، خودش می‌تواند جزو تاریخ باشد و از نظر اجتماعی بررسی شود. او حساسیت مرمت را در همین مواقع می‌داند و معتقد است به عنوان مرمتگر باید نشان دهد که در لایه زیرین چه چیزی وجود دارد و دلایل پوشیدگی چیست.

نجمه موسوی کاهانی اسر نوشت خانه پلاک ۱۳ که در بخش روس نشین کوچه پنجه در چهارباغ قرار داشته، این طور رقم خورده است که از گزند تخریب در امان بماند و تاریخ را در خود حفظ کند؛ خانه‌ای با دو پلاک خاص در محله بالاخیابان؛ یکی کاشی سفید رنگ مربوط به دوره قاجار با شماره ۸ و دیگری پلاک فلزی زنگ زده‌ای که شماره ۱۲ و ۱۱ از دوره پهلوی روی آن حک شده است.

خانه سوهانگر که قدمتش به دوره قاجار برمی‌گردد، از دو سال پیش در حال مرمت است و هدایت گواهی، متخصص مرمت بناهای تاریخی که پروژه‌های عمارت داروغه، خانه تاریخی امیری و حوض معجزدار از جمله کارهای شناخته شده اش است، همراه تیم سه نفره‌اش در مجموعه معماری بن مسئولیت مرمت آن را برعهده دارد.

مرمت خانه قاجاری سوهانگر
کشف شیرینی در پی داشت

هویدا شدن نقاشی‌های صدساله

● خانه‌ای با سه دوره تاریخی

از در چوبی آبی رنگ که به دلیل بالا آمدن خیابان ارتفاعش کم شده است، وارد هشتی و سپس حیاط خانه می‌شویم. این بنای سیمصد متری چند دوره تاریخی دارد. گواهی درباره تاریخ بنا توضیح می‌دهد: دوره اولیه مربوط به قاجار و دوره ثانویه باز هم مربوط به قاجار است و یک دوره پهلوی اول و تغییرات جزئی هم در دوره پهلوی دوم دارد. از او می‌خواهم درباره تغییرات هر دوره بیشتر توضیح دهد و او می‌گوید: در دوره اولیه بنا سقف ها کمال تیرپوش همراه با پردوک بوده‌اند. در دوره بعد سقف ها از تیرپوش به توفال تغییر پیدا کرده‌اند. یعنی سقف‌های گچی را می‌بینیم و دیگر تیرها دیده نمی‌شوند. این تغییرات مربوط به اواخر قاجار یا اوایل پهلوی اول است. یک دوره نهایی هم داریم که مربوط به اوایل پهلوی دوم است؛ تغییراتی مانند نصب روشویی یا شیشه نورگیر در نمای ساختمان. به گفته گواهی، به جای سردر شیشه‌ای که الان می‌بینیم و هیچ شباهتی به خانه‌های تاریخی ندارد، کتیبه آجرچینی معقلی بوده است که در دوره پهلوی اول احتمالاً به دلیل مشکل نورگیری آن را برداشته و شیشه گذاشته‌اند. این مرمتکار خانه‌های تاریخی، خانه‌ای را در انتهای کوچه پنجه نشان می‌دهد که تزیینات معقلی شبیه به ورودی خانه سوهانگر دارد و می‌گوید: به احتمال زیاد تزیین اصلی یک پنجره کوچک و بقیه‌اش معقلی بوده است، اما وقتی نمی‌دانیم دقیقاً چه بوده، از لحاظ مرمتی مجاز نیستیم که کار کنیم. ورودی خانه هم سردر رضاخانی بود. یعنی با سیمان شسته و نرمه شیشه پوشیده شده بود که به حالت اولیه یعنی قاجاری درآمده.

● تزیینات خاص با سه عنصر مختلف

گواهی از سال ۱۴۰۰ با مالکان خانه که تعدادی از وراثت سوهانگر هستند، صحبت کرده است و با اینکه آن‌ها مجوز ساخت چند طبقه را داشته‌اند، متقاعدشان کرده است که بنا را حفظ کنند. او درباره ارزش این بنا می‌گوید: در این بنا چند نوع تزیین داریم؛ گچ‌بری اتاق‌های شاه نشین، نقاشی در اتاق نشیمن، معقلی که ترکیبات آجر لعاب دار با آجر ساده است و خود تزیینات آجرچینی که شامل راسته خفته‌های مختلف است. پس در تزیینات این بنای ارزشمند سه عنصر مختلف داریم.

به بخش شاه نشین می‌رویم که روزگاری پذیرای مهمانان زیادی بوده است. گواهی گل‌های صورتی رنگ را روی دیوارهای آبی کم رنگ نشان می‌دهد و می‌گوید: سبک گچ‌بری‌ها که در بخش شاه نشین دیده می‌شود، معرف دوره گذار معماری ایران است. گل‌ها، موتیف‌ها و حتی رنگ‌ها به سبک اروپایی نزدیک است.

او تأکید می‌کند که هنوز نمی‌توان با قاطعیت گفت رنگ اولیه همین رنگ‌ها بوده است و نیاز به بررسی کارشناسانه بیشتری دارد. بعد از اینکه چپش آجرها را نشان داده و درباره سبک قاجاری و پهلوی آن‌ها توضیح می‌دهد، می‌رویم سراغ خاص‌ترین اثر هنری که در این خانه وجود دارد؛ یک نقاشی اروپایی که سرتاسر دیوار نشیمن را دربر گرفته است.

● یافتن جبهه سوم خانه

نقاشی روی دیوارهای نشیمن به قدری زیباست که بقیه خانه را تحت شعاع قرار می‌دهد. حوض پهلوی وسط حیاط، پله‌های آب‌انبار، بخش تابستانه نشین و بخش خدماتی خانه که هر کدام قسمتی از تاریخ را نشان می‌دهند، با هم دقت مرمت می‌شوند که بخش شاه نشین و اتاق نشیمن، گمان می‌رود تکه سنگ‌های بزرگی که از زیر خاک حیاط بیرون آمده‌اند، بخش‌هایی از حوض دوره قاجار باشند. از زیر خاک این خانه بقایای تاریخی زیادی یافت شده است و خواهد شد. گواهی درباره بخش‌های مختلف خانه و استحکام این بنا که در آینده‌ای نزدیک به اقامتگاه یا کافه رستوران تبدیل می‌شود، می‌گوید: وقتی پروژه را تحویل گرفتیم، دو جبهه وجود داشت. اما با توجه به شناختی که از خانه‌های دوره قاجار داشتیم، مطمئن بودم که باید جبهه سومی وجود داشته باشد و بعد از عملیات پی‌گردی، پایه‌ها را پیدا کردم و به حالت اولیه مرمت شد. همان‌طور که می‌بینید، این بخش خدماتی خانه است. عملیات تقویت شناژ و استحکام بنا هم از کف و سقف انجام شده است. حتی بخش‌هایی از نازک‌کاری هم شروع شده است و برای ادامه کار منتظریم تا خانواده سوهانگر درباره کاربری بنا تصمیم بگیرند.

مجلات منطقه ما

بالا خیابان، پایین خیابان

جوان قزوینی به بهانه شرکت در جشنواره عکس رضوی هر سال خودش را به مشهد می‌رساند

ثبت قاب‌های عاشقانه

راه تجربه

الوند، انگیزه‌اش بیشتر شد. اردیبهشت سال ۱۴۰۱ توانست دوربین حرفه‌ای بخرد و جرئت پیدا کرد در مسابقات عکس شهرهای دیگر از جمله جشنواره عکس رضوی شرکت کند. امید آمدن به حرم امام رضا(ع) را برای غیر مشهدی‌ها یک آرزوی قشنگ می‌داند و می‌گوید: برای ماکه در شهرهای دیگر زندگی می‌کنیم، هر لحظه حضور در حرم یک فرصت بی نظیر است. فضاهایی مانند چاپخانه حرم یا نقاره خانه را با وجود این همه زائر باحال و هواهای متفاوت، هیچ جای دیگری نمی‌توان یافت.

● عکس‌های زیبا در شلوغی جمعیت

او عکس‌خانمی را بپس زمینه ایوان طلائع‌نشان می‌دهد که دارد از کنار سقاخانه می‌گذرد و می‌گوید: قدم زدن در صحن‌های مختلف، به خصوص صحن‌های انقلاب و آزادی برای عکاس‌های می‌تواند دنیای متفاوتی بیافریند. عکس‌هایی که در صحن انقلاب می‌گیریم، به خاطر وجود پنجره فولاد و سقاخانه و ایوان طلا، خیلی خاص و معنوی می‌شوند. هنر عکاسی موقعی لذت بخش است که بتوانیم در میان شلوغی جمعیت، این‌طور عکس‌هایی را ثبت کنیم که

نجمه موسوی کاهانی اروپا به هر سو که برمی‌گرداند، بی‌معطلی دکمه شاتر دوربینش را فشار می‌دهد. گاهی درنگ زیادی می‌کند تا سوژه‌ای را که پیدا کرده است، در بهترین نقطه ممکن شکار کند. برای ثبت لحظه‌های خاص، هیچ فرصتی را از دست نمی‌دهد. حتی انعکاس آبی که از شستن زمین باقی مانده است، می‌تواند قابی زیبا باشد از عبور مادر و دختری در صحن انقلاب. امید مهاجر، جوان سی و دو ساله قزوینی، هر سال برای شرکت در جشنواره عکس رضوی، چند روزی شهرستان الوند در پانزده کیلومتری قزوین را رها می‌کند و خودش را به مشهد می‌رساند. او امسال موفق شد جزو راه یافتگان به مرحله دوم جشنواره باشد و انگیزه‌اش بیشتر از قبل شده است.

● هیچ‌جا مثل حرم نیست

عکاسی را از سال ۱۳۹۵ با یک گوشی موبایل شروع کرد و اولین عکس‌ها را هم از همان کبابی‌ای گرفت که در آن مشغول به کار است. در چند مسابقه و جشنواره شرکت کرد و با به دست آوردن مقام‌های قابل قبول و تقدیر و نصب بنر از طرف شهرداری شهر

گروه جهادی خادم‌الشهدا در ره‌باغ‌های بالاخیابان از زائران پذیرایی می‌کنند

بفرمایند نذری!

نجمه موسوی کاهانی اگر گروه جهادی خادم‌الشهدا در بالاخیابان، یکی از فعال‌ترین گروه‌های مردمی است که به همراه پایگاه‌های مختلف خواهران و برادران، نه تنها در ماه رمضان بلکه در تمام مناسبت‌ها و شب‌های چهارشنبه و جمعه از زائرانی که از ره‌باغ‌های طوبی و رضوان به زیارت مشرف می‌شوند، با چای و خرما و انواع نذری‌های پذیرایی می‌کنند. معصومه براتی، عضو شورای اجتماعی محله بالاخیابان، مسئول این گروه است و همراه دیگر خانم‌ها برای پخت غذا کمک می‌کنند.

● پایگاه بقیه‌ا... نوغان هم در پخت شله زرد نذری پای کار آمده‌اند. زائرانی که شب‌های جمعه از مسیر ره‌باغ طوبی به زیارت می‌روند، با ۲۵۰ شله زرد و خرما کامشان را شیرین می‌کنند.

● نوجوانان پایگاه بلال برای انجام هر کاری که به عهده شان گذاشته شود آماده‌اند. از جابه‌جا کردن بطری‌های سنگین آب گرفته تا کتری‌های بزرگ. پاداش ریختن چای برای زائران، دعای خیری است که می‌شنوند. آن‌ها هر شب جمعه بابتش از پانصد چای از زائران پذیرایی می‌کنند.

● خواهران جهادی پایگاه حضرت زینب(س) همراه با گروه خادم‌الشهدا در مناسبت‌های مختلف از زائران امام رضا(ع) با غذای گرم پذیرایی می‌کنند. آن‌ها برای درست کردن غذا منتظر کمک دیگران نمی‌مانند و خودشان دست به کار می‌شوند.